

GUVERNUL ROMÂNIEI
ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru completarea Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al României

Având în vedere necesitatea prevenirii pronunțării de către instanțele de judecată din România a unor soluții neconforme cu legislația vamală unională, în ceea ce privește suspendarea executării actului administrativ fiscal care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe cu consecința pierderii de sume la bugetul României și acumulării de sume de plată în sarcina acesteia către bugetul Uniunii Europene,

ținând cont de dispozițiile articolului 2 alin. (2) din Regulamentul (UE, Euratom) 2021/768 al Consiliului din 30 aprilie 2021 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a sistemului de resurse proprii ale Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 608/2014 și ale articolului 13 alin. (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 al Consiliului din 26 mai 2014, privind metodele și procedura de punere la dispoziție a resurselor proprii tradiționale și a resurselor proprii bazate pe TVA și pe VNB și privind măsurile pentru a răspunde necesităților trezoreriei (reformare), potrivit cărora statele membre ale Uniunii Europene iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că sumele reprezentând resurse proprii tradiționale sunt puse la dispoziția Comisiei Europene în condițiile prevăzute în regulamentele unionale,

deoarece Comisia Europeană a solicitat informații și clarificări statului român prin intermediul Dosarului (EU) Pilot (2020) 9670 ca urmare a constatării neconformității prevederilor legale din legislația națională privind soluționarea cererilor de suspendare a executării deciziilor vamale care au ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe- acte administrative fiscale - decizii pentru regularizarea situației,

deoarece Comisia Europeană a constatat că suspendarea executării acestor acte administrative fiscale se acordă potrivit legislației naționale cu depunerea în contul instanței de judecată a unei cauțiuni al cărui quantum legal este de maximum 10% din suma contestată, și a identificat cazuri în care, ca urmare a unor acte administrative fiscale întocmite de autoritatea vamală, debitorii au obținut în instanță suspendarea executării acestora, iar în cele din urmă, deși autoritatea vamală a beneficiat de hotărâri judecătorești favorabile pe fond, sumele care au făcut obiectul cererilor de suspendare nu au mai putut fi încasate, ex. resurse financiare insuficiente, insolvență, faliment, etc., fiind declarate de autoritatea vamală nerecuperabile la Comisia Europeană,

ținând cont că în situația descrisă dacă s-ar fi constituit o garanție la autoritatea vamală în quantum de 100% potrivit Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare, chiar dacă ar fi intervenit falimentul, insolvența, etc. după pronunțarea hotărârii definitive pe fond, garanția constituită s-ar fi încasat de către autoritatea vamală și astfel s-ar fi evitat pierderile de resurse financiare atât la bugetul României cât și la bugetul Uniunii Europene,

ținând cont că obligația statelor membre de a stabili și a pune la dispoziție resursele proprii tradiționale derivă din dispozițiile articolelor 2 și 9 din Decizia (UE, EURATOM) 2020/2053 a Consiliului din 14 decembrie 2020 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene și de abrogare a Deciziei 2014/335/UE, Euratom și ale art. 4 alin. (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană,

întrucât, Comisia Europeană învederează României că regulamentele UE în general, precum și Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare, sunt obligatorii și sunt direct aplicabile în toate statele membre în conformitate cu art. 288 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene „TFUE”,

luând în considerare faptul că la acest moment în România suspendarea executării actului administrativ fiscal emis de autoritatea vamală care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe se acordă de instanța de judecată potrivit art. 14 și/sau art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 278 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

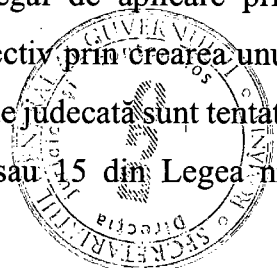
având în vedere că aceste reglementări naționale nu conferă cadrul legal pentru acordarea suspendării executării actului administrativ fiscal care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe doar cu constituirea unei garanții obligatorii la un quantum al cărei nivel să fie egal cu quantumul exact al taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe, așa cum este prevăzut la art. 90 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare,

deoarece în prezent nu sunt respectate reglementările vamale unionale referitoare la garantarea în quantum de 100% a datoriei vamale atunci când se analizează de instanța de judecată o cerere de suspendare a unui act administrativ fiscal care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe, iar serviciile Comisiei Europene consideră că nerecuperarea taxelor la import sau la export din această cauză este responsabilitatea financiară a României,

având în vedere că suspendarea executării actului administrativ fiscal care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe ar trebui să fie posibilă doar cu constituirea unei garanții obligatorii la un quantum al cărei nivel este egal cu quantumul exact al taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe și nu cu depunerea unei cauțiuni al cărei quantum legal este de maximum 10% din suma contestată, așa cum este în prezent,

luând în considerare că lipsa reglementării referitoare la obligativitatea debitorului de a constitui o garanție conform art. 90 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare, atunci când solicită suspendarea executării actului administrativ fiscal care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe, creează consecințe grave, care nu pot fi înlăturate, respectiv imposibilitatea recuperării sumelor ce reprezintă resurse proprii tradiționale, după pronunțarea hotărârilor judecătorești definitive și, implicit, suportarea de către statul român a principalului și a dobânzilor aferente,

ținând cont că, deși reglementările Uniunii Europene sunt obligatorii și de directă aplicare în dreptul intern, este nevoie de crearea unui cadru legal de aplicare prin completarea corespunzătoare a legislației naționale incidente, respectiv prin crearea unui cadru derogatoriu expres, dacă este cazul. În caz contrar, instanțele de judecată sunt tentate să aplice cadrul legislativ general în materie, în speță art.14 și/sau 15 din Legea nr.

554/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu art. 278 alin. (2) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere necesitatea creării unui mecanism derogatoriu de la art.14 și/sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și de la art. 278 alin. (2) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, prin care, cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe să poată fi analizată și soluționată doar potrivit art. 45 și art. 90 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare,

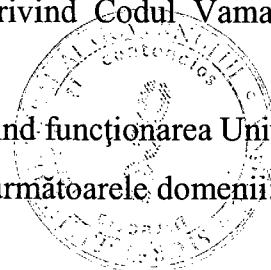
având în vedere necesitatea instituirii unor prevederi tranzitorii pentru soluționarea cererilor de suspendare a executării actelor administrative fiscale care au ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe aflate în curs de soluționare pe rolul instanțelor de judecată,

ținând cont de necesitatea completării prevederilor Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, raportat la legislația vamală unională menționată, cu incidență asupra resurselor proprii tradiționale colectate de România și datorate la bugetul Uniunii Europene, precum și de importanța eficientizării modului de implementare a anumitor atribuții ce revin autorității vamale,

ținând cont de faptul că neadoptarea unor măsuri urgente, cu caracter excepțional, contribuie la creșterea pierderilor financiare ale României și ale Uniunii Europene prin continuarea soluționării de către instanțele de judecată a cererilor de suspendare a executării actelor administrative fiscale care au ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe fără aplicarea directă de către acestea a art. 90 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere că, în conformitate cu dispozițiile art. 148 alin. (4) din Constituția României, republicată, autoritățile statului român s-au angajat să garanteze ducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din tratatele constitutive ale Uniunii Europene, din reglementările unionale cu caracter obligatoriu și din actul de aderare, este necesar să se modifice și să se completeze dispozițiile Legii nr. 86/2006 privind Codul Vamal al României, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare alin.(1) lit. (a) al art. 3 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene potrivit căruia, „Competența Uniunii este exclusivă în următoarele domenii: (a)

uniunea vamală; [...]”

având în vedere că demersul de completare a Legii nr. 86/2006, cu modificările și completările ulterioare, se înscrie în sensul celor convenite cu serviciile Comisiei Europene în cadrul mecanismului de cooperare EU Pilot, respectiv ca autoritățile române să stabilească cât mai repede posibil cadrul legal național de aplicare pentru prevederile art. 45, 90 și 92 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere că, în acest context, autoritățile române au transmis serviciilor Comisiei Europene cu adresa nr. 14853 din 3 aprilie 2023 un calendar de conformare care se încheie la data de 20 decembrie 2023 și că există riscul iminent ca, după această dată, să fie declanșată procedura de infringement,

ținând cont că potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, statuată prin deciziile nr.15 din 25 ianuarie 2000, nr.802 din 19 mai 2009, nr.1599 din 9 decembrie 2010 și nr.60 din 12 februarie 2020, actele obligatorii ale Uniunii Europene pot fi transpuse prin ordonanță de urgență numai în condiții restrictive, respectiv iminența declanșării procedurii de infringement în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene și că în situația prezentată sunt întrunite asemenea condiții,

având în vedere că în considerentele deciziei Curții Constituționale nr.60 din 12 februarie 2020, punctul 59. se menționează că, „Curtea a admis utilizarea ordonanței de urgență a Guvernului ca instrument de legiferare pentru situații concrete, stabilind, în considerarea obligațiilor impuse statului român de art.148 alin.(4) din Constituție, că „Guvernul este abilitat din punct de vedere constituțional ca, prin mijloacele pe care le are la îndemână, să garanteze îndeplinirea obligațiilor României față de Uniunea Europeană. Astfel, folosirea ordonanțelor de urgență pentru punerea de acord a legislației naționale cu cea comunitară în situația în care era iminentă declanșarea procedurii de infringement în fața Curții de Justiție este pe deplin constituțională.”

având în vedere că tot în decizia nr.60 din 12 februarie 2020, punctul 60 Curtea precizează „Considerentele mai sus relevate, desprinse din jurisprudența Curții, exprimă, cu alte cuvinte, ideea potrivit căreia urgența reglementării apare atunci când o situație extraordinară - care se abate semnificativ de la obișnuit, este preexistentă urgenței, este cuantificabilă și obiectivă - determină, prin aceste caracteristici, necesitatea reglementării imediate, fără întârziere, a unor măsuri prompte și adecvate, în lipsa cărora ar exista riscul iminent al producerii unor consecințe negative de natură să afecteze un anumit interes

public sau chiar drept fundamental. Totodată, mecanismul comun de legiferare specific Parlamentului, chiar și în procedură de urgență, nu este în măsură să răspundă cu celeritate necesității de a se interveni de îndată, astfel că reglementarea de către Guvern, prin procedura ordonanței de urgență, este singura soluție pentru evitarea unor grave consecințe.”

În considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situație de urgență și extraordinară a căror reglementare nu poate fi amânată,

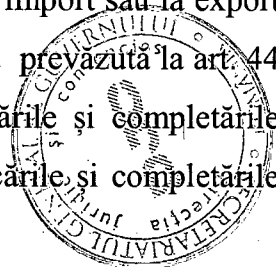
În temeiul art.115 alin. (4) din Constituția României republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. - După Capitolul II al Titlului I din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 19 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou capitol, Capitolul II¹ „Dispoziții privind suspendarea executării actului administrativ fiscal care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe”, cu următorul cuprins:

„**Art. 30¹.** - (1) Prin derogare de la dispozițiile art. 14 și 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și de la dispozițiile art. 278 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, cererea de suspendare a executării actului administrativ care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe se soluționează de către direcția regională vamală în a cărei rază de competență teritorială se află sediul sau, după caz, domiciliul debitorului, cu respectarea dispozițiilor art. 45 și 90 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu aduc atingere dreptului contestatorului de a exercita împotriva actului administrativ care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe, calea de atac prealabilă prevăzută la art. 44 alin. (2) lit. a) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 268 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările

ulterioare.

(3) Decizia emisă ca urmare a exercitării căii de atac prealabile poate fi atacată de către contestator la instanța judecătorească competentă, conform prevederilor art. 44 alin. (2) lit. b) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Instanța soluționează cererea cu respectarea dispozițiilor alin. (1).

(4) Obiectul cererii prevăzute la alin. (1) îl constituie suspendarea executării actului administrativ fiscal care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe, emis de autoritatea vamală.

(5) Suspendarea executării actului administrativ fiscal are ca efect încetarea oricărei forme de executare, până la expirarea duratei suspendării.

Art. 30². - (1) Suspendarea executării actului administrativ fiscal se solicită în termen de 5 zile de la data comunicării acestuia, sub sancțiunea decăderii.

(2) Cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe se transmite la Direcția regională vamală în a cărei arie de competență își are domiciliul/sediul solicitantului.

Art. 30³. - (1) Cererea de suspendare se soluționează de către Comisia de soluționare constituită la nivelul Direcției regionale vamale în a cărei arie de competență își are domiciliul/sediul solicitantului, în termen de 5 zile de la data depunerii acesteia.

(2) Componența și atribuțiile Comisiei de soluționare constituită la nivelul Direcției regionale vamale se stabilesc prin ordin al președintelui Autorității Vamale Române.

Art. 30⁴. - (1) Cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe se formulează în scris și cuprinde:

- a) datele de identificare a solicitantului;
- b) obiectul cererii;
- c) motivele de fapt și de drept;
- d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura solicitantului sau a împuternicitului acestuia.

(2) La cerere se anexează următoarele înscrisuri:

a) înscrisuri care atestă că solicitantul se află în dificultate generată de lipsa temporară de disponibilități bănești și are capacitate financiară de plată pe perioada de suspendare. Aceste situații se determină de către Comisia de soluționare pe baza programului de restructurare sau de redresare financiară ori a altor informații și/sau documente relevante, prezentate de solicitant sau deținute de organul fiscal în a cărui arie de competență își are domiciliul/sediul solicitantul.

b) dovada constituirii garanției la un nivel egal cu cuantumul exact al taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe;

c) dovada exercitării căii de atac prelabile, potrivit art. 44 alin. (2) lit. a) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare, și art. 268 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare;

d) dovada calității de împuternicit al solicitantului, persoană fizică sau juridică, potrivit art. 18 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare;

e) cazierul judiciar al solicitantului și împuternicitului acestuia;

f) cazierul judiciar al administratorului solicitantului.

(3) Pentru emiterea deciziei privind suspendarea, Comisia de soluționare verifică dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) solicitantul nu înregistrează debite față de autoritatea vamală;

b) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării;

c) solicitantul nu are înscrise în cazierul fiscal informații, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015;

d) solicitantul nu este în stare de insolvență, în procedură de reorganizare, lichidare judiciară sau faliment;

e) în cazierul judiciar prevăzute la alin. (2) lit. e) și f) nu sunt înscrise fapte din care să rezulte că, în cursul ultimilor trei ani, au fost comise încălcări grave sau repetate ale legislației vamale sau ale dispozițiilor fiscale în legătură cu activitatea economică a

solicitantului, inclusiv cu activitatea economică a administratorului și a împuternicitului.

Art. 30⁵. - (1) Garanția se constituie potrivit art. 90 alin. (1) și art. 92 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare, într-un quantum care să asigure încasarea integrală a taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe, în cadrul operațiunilor vamale, corespunzătoare actului administrativ fiscal a cărei suspendare se solicită.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), garanția se constituie la biroul vamal unde a fost depusă declarația vamală care face obiectul actului administrativ fiscal a cărui suspendare se solicită.

Art. 30⁶. - Prin excepție de la art. 30⁴ alin. (2) lit. b) nu se depune dovada constituirii garanției atunci când Comisia de soluționare stabilește pe baza unei analize documentate că, furnizarea garanției ar fi de natură să cauzeze debitorului dificultăți grave de ordin economic sau social.

Art. 30⁷. - (1) Situația prevăzută la art. 30⁶ care permite suspendarea executării actului administrativ fiscal fără a fi necesară constituirea unei garanții se constată ca urmare a determinării stării de fapt fiscale a debitorului.

(2) Pentru determinarea stării de fapt fiscale, Comisia de soluționare solicită administrarea de mijloace de probă potrivit art. 55 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de clasa/subclasa de risc fiscal în care este încadrat solicitantul.

Art. 30⁸. - (1) Suspendarea executării actului administrativ fiscal cu constituire de garanție la un nivel egal cu quantumul exact al taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe, poate fi acordată până la soluționarea definitivă a căilor de atac exercitate în conformitate cu prevederile art. 44 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 30¹ alin. (2) și (3) și art. 30¹⁰ alin. (3).

(2) Suspendarea executării actului administrativ fiscal fără constituire de garanție în condițiile art. 30⁷ se poate acorda pe o perioadă de maximum 30 de zile, fără posibilitate

de prelungire.

(3) Garanția constituită potrivit art. 30⁵ se eliberează conform art. 98 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 30⁹. - (1) În cazul în care Comisia de soluționare constată neîndeplinirea unei condiții sau lipsa unui document dintre cele prevăzute la art. 30⁴ alin. (2) și (3), respinge cererea fără să procedeze la analiza acesteia pe fond.

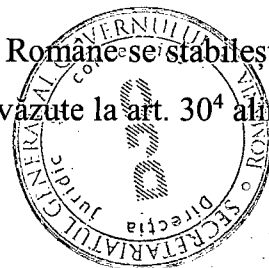
(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul în care Comisia de soluționare stabilește că nu este necesară depunerea dovezii privind constituirea unei garanții, soluționează cererea de suspendare a executării actului administrativ dacă constată existența celorlalte înscrisuri prevăzute la art. 30⁴ alin. (2) și îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (3) al aceluiași articol.

Art. 30¹⁰. - (1) Prin decizie motivată, Comisia de soluționare poate să admită ori să respingă cererea și să decidă, după caz, suspendarea totală sau parțială a actului administrativ fiscal ce face obiectul cererii de suspendare.

(2) Comunicarea deciziei privind suspendarea se realizează potrivit art. 47 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se comunică autorității vamale emitente a actului administrativ fiscal a cărui suspendare se solicită, precum și biroului vamal unde s-a constituit garanția.

(3) Decizia emisă în soluționarea cererii de suspendare a actului administrativ fiscal al autorității vamale care are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe, împreună cu actele administrative fiscale la care se referă ori refuzul nejustificat de soluționare pot fi atacate de către contestator, la instanța judecătorească competentă în condițiile art. 7 ale Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Instanța soluționează cererea cu respectarea dispozițiilor art. 45 alin. (3) și 90 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 30¹¹. - (1) Prin ordin al președintelui Autorității Vamale Române se stabilește structura competentă care monitorizează îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 30⁴ alin. (3) de către titularul deciziei pe toată perioada acordării suspendării.

(2) Constatărea neîndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 30⁴ alin. (3) în perioada de valabilitate a deciziei de suspendare, se consemnează într-un proces - verbal de control care se semnează de către echipa de control și de titularul deciziei de suspendare sau de reprezentantul legal al acestuia.

(3) Procesul- verbal de control însoțit de documente privind susținerea constatărilor se înregistrează la sediul Direcției regionale vamale și se transmite Comisiei de soluționare în ziua constatării neîndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 30⁴ alin. (3).

(4) Comisia de soluționare motivează, emite și comunică decizia de anulare a deciziei de suspendare în termen de maximum două zile lucrătoare de la data primirii procesului – verbal de control.

(5) Decizia de anulare se comunică titularului deciziei de suspendare și biroului vamal unde s-a constituit garanția. Biroul vamal procedează la executarea garanției la data primirii deciziei de anulare cu excepția cazului în care până la acea dată se efectuează plata taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe.”

Art. II. - Cererile de suspendare a executării actelor administrative fiscale care au ca efect aplicarea de taxe la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe, deduse judecării instanțelor la data publicării prezentei ordonanțe de urgență, se soluționează potrivit dispozițiilor art. 45 alin. (3) cu aplicarea art. 90 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. - Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării, cu excepția prevederilor art. II care se aplică de la publicare.

Art. IV. - Ordinul președintelui Autorității Vamale Române prevăzut la art. 30³ alin. (2) și art.30¹¹ alin. (1) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, se adoptă și intră în vigoare în termen de la 30 de

zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrăsemnează:

**Ministrul finanțelor
Marcel-Ioan Boloș**

**Ministrul afacerilor externe
Luminița-Teodora Odoșescu**

**București, 14.12.2023
Nr. 118**

